

Sygn. akt II K 571/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Cywińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Patyna st. sekr. sąd. Dorota Kurczewska

przy udziale prokuratora: Anny Witkowskiej – Czapnik, Małgorzaty Misiak – Bieniaszczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 31.08.2016r. , 22.09.2016r.

sprawy: **A. G.**

s. M., S. z domu K.

ur. (...) w m. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 04 lipca 2015 r. w miejscowości K. na ul. (...), powiat (...), woj. (...) będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) za sygn.. IIK (...) oraz prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) za sygn. IIK (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, w okresie od 23.07.2014r. do 23.07.2015r. i 26.02.2015r. do 26.02.2017r. obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo znajdując się w stanie nietrzeźwości (I próba 0,83 mg/l, II próba 0,82 mg/l, III próba 0,76 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

1. A. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1i4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 42§3 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio,
3. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego,
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 847,70 (osiemset czterdzieści siedem 70/100) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 lipca 2015r. około godziny 20:30 w miejscowości K. A. G. kierował samochodem marki O. (...) nr rej. (...) jadąc ulicą (...). Podróżował on z pasażerką. Na ulicy (...) pojazd został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy policji z KPP (...) W. L. i P. B..

A. G. poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu za pomocą urządzenia kontrolno – pomiarowego typu Alkosensor IV Nr (...) oraz Alkometr A2.0, które wykazały, że o godz. 20.35, o godz. 20.48 i o godz. 20.51 oskarżony miał odpowiednio 0,76 mg/l, 0,83 mg/l i 0,82 alkoholu w wydychanym powietrzu odpowiadające stężeniu alkoholu we krwi.

(dowód: protokół badania alkometrem-k.2;

świadcstwo wzorcowania – k.4,

protokół badania alkosensorem-k.3;

świadcstwo wzorcowania-k.5;

zeznania P. B.-k.125v,

zeznania W. L.-k.125v).

Oskarżony był uprzednio dwukrotnie karany za czyn z art. 178a§1kk, gdzie wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 18.02.2015r. w sprawie sygn. akt IIK (...) wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, karę grzywny 80 stawek dziennych po 10 złotych, świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 26.02.2015r, a zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązywał w okresie od 26.02.2015r. do 26.02.2017r.

Natomiast wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 18.03.2015r. w sprawie sygn. akt IIK (...) A. G. wymierzono karę grzywny 60 stawek dziennych po 20 złotych oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, począwszy od 23.07.2014r. Wyrok uprawomocnił się w dniu 28.03.2015r.

(dowód: dane z KRK – k. 27, 74, 99;

decyzja o cofnięciu uprawnień-k.45,

odpis wyroku-k.51, 53).

Oskarżony urodził się (...) Jest żonaty i posiada na swoim utrzymaniu dwoje dzieci. Uzyskał wykształcenie podstawowe - wykonuje zawód murarza. Posiada własną działalność gospodarczą, z której uzyskuje średni dochód około 1500 złotych miesięcznie. Jest współwłaścicielem domu oraz samochodu osobowego. Leczył się odwykowo, neurologicznie i psychiatrycznie.

(dowód: dane osobo - poznawcze – k. 90v;

opinia sądowo-psychiatryczna-k.94-95, 117,

opinia sądowo-psychologiczna-k.103-105,

zaświadczenie o dochodach-k.15, 55).

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że alkohol spożywał zarówno w dniu zatrzymania przez policję, jak i w dniu poprzednim, gdyż zmarł jego bliski kolega. Dodał, że samochodem pojechał do sklepu oddalonego od jego domu o około 500 metrów, po papierosy. Użył pojazdu, bo była brzydka pogoda. Wiedział, że pił alkohol, ale nie spodziewał się, że będzie miał tak dużą jego zawartość. Miał też świadomość obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu nie budziły wątpliwości, a zostały ustalone w oparciu o jednoznaczne wyniki badań A. G. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, zeznania policjantów dokonujących jego zatrzymania do kontroli drogowej, a także wyjaśnienia samego oskarżonego.

Stwierdzona u oskarżonego ilość alkoholu w wydychanym powietrzu w kolejnych próbach - 0,76 mg/l, 0,83 mg/l i 0,82 przewyższała wartości minimalne wynikające z artykułu 115§16 kk definiującego stan nietrzeźwości. Badanie alkosensorem i alkometrem zostało przeprowadzone przez uprawnionego funkcjonariusza. Urządzenia posiadały aktualne świadectwo wzorcowania, a badania zostały utrwalone w prawidłowej formie procesowej, poprzez sporządzenie protokołu badania, nie budziły więc wątpliwości co do rzetelności i wiarygodności. Fakt spożywania alkoholu potwierdził w swych wyjaśnieniach także A. G..

Obaj policjanci zgodnie zeznali, że mieli niepotwierdzoną informację, że kierujący samochodem marki O. (...) może znajdować się w stanie nietrzeźwym. Patrolując ulice (...) pojechali za tym kierującym, a po zatrzymaniu okazało się, że jest on nietrzeźwy, a nadto, iż nie posiada dokumentu uprawniającego do kierowania pojazdami i obowiązuje go sądowy zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi orzeczony w dwóch sprawach. Zeznania te, jako zgodne, konsekwentne i obiektywne, zasługiwały w całości na uwzględnienie.

Dowody w postaci danych o karalności, odpisów wyroków skazujących, świadectw wzorcowania, decyzji o cofnięciu uprawnień, zaświadczeń o dochodach były wiarygodne, a oskarżony im nie zaprzeczał.

Zasługiwały na wiarę także opinie sądowo - psychiatryczne oraz psychologiczna, gdyż biegli dokonali badań A. G. z punktu widzenia stanu zdrowia psychicznego stwierdzając zgodnie, iż oskarżony nie zdradza cech choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, natomiast rozpoznano u niego zespół zależności alkoholowej, zaburzenia osobowości i organiczne cechy uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego bez cech otępiennych, a w czasie dokonywania zarzucanego mu czynu znajdował się w stanie upojenia alkoholowego. Wydane opinie, uwzględniające doświadczenie zawodowe i przygotowanie teoretyczne biegłych oraz wyniki testów psychologicznych, którym poddano oskarżonego, były fachowe, wyczerpujące i należyście uzasadnione.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów przyjęto, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 04.07.2015r. w K. prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,76 mg/l, 0,83 mg/l i 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), a jednocześnie pojazdem kierował w okresie obowiązywania dwóch zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonych mocą skazujących go wyroków Sądu Rejonowego w (...) z dnia 18.02.2015r. w sprawie sygn. akt IIK (...) oraz Sądu Rejonowego w (...) z dnia 18.03.2015r. w sprawie sygn. akt IIK (...), wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 i 4 kk.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnie. Kierował samochodem będąc w stanie nietrzeźwości, pomimo pełnej wiedzy co do tego, iż w nieodległym czasie wypił alkohol, a także, iż obowiązuje go podwójny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Miał świadomość tego, co czyni. W chwili czynu był dorosły, zdrowy i w pełni poczytalny. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu. Znajdował się on w takiej sytuacji motywacyjnej, że nic nie ograniczało i nie wyłączało możliwości zachowania się zgodnego z obowiązującym prawem. Nie było żadnych podstaw do kwestionowania jego poczytalności.

Stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy był znaczny. Oskarżony naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym – zasadę trzeźwości. Stopień nietrzeźwości, wynoszący w jednej z prób 0,83 mg/l odpowiadał stężeniu 1,74 promila alkoholu we krwi i stanowił realne i poważne zagrożenie na drodze, a zachowanie to godziło w bezpieczeństwo i poczucie pewności innych uczestników ruchu drogowego.

Wymierzona na podstawie art. 178 a § 4 kk kara 1 roku pozbawienia wolności została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i, zdaniem Sądu, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego. Pozwoli zwłaszcza uzmysłowić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i konsekwencji prawnych, jakie ze sobą

niosą. Oskarżony był już uprzednio karany za takie same czyny i po raz kolejny popełnił tego samego rodzaju przestępstwo. Wynika z tego jednoznacznie, iż wcześniej wymierzona oskarżonemu kara nie odniosła pożądanego rezultatu i nie była na tyle dotkliwa, by doprowadzić do zaprzestania podobnych zachowań w przyszłości, a oskarżony nie potrafił przeprowadzić krytycznych refleksji nad swoim zachowaniem. Wymierzenie oskarżonemu w tej sytuacji kary łagodniejszego rodzaju utwierdziłoby go w przekonaniu, iż jazda w stanie nietrzeźwym nie jest na tyle ciężkim przestępstwem, aby mogły go spotkać dotkliwe i odczuwalne skutki. Zdaniem Sądu, pobyt w zakładzie karnym uzmysłowi oskarżonemu nieopłacalność przestępczych zachowań, a tym samym pozwoli uniknąć w przyszłości skutków prowadzenia pojazdów znajdując się w stanie nietrzeźwym. Powszechnie wiadomo jak znaczna część wypadków na drodze powodowana jest przez nietrzeźwych kierowców, którzy stanowią zagrożenie nie tylko dla siebie, ale też dla innych uczestników ruchu drogowego. Dodatkowo należy stwierdzić, że przepis art. 69§4 kk stanowi, iż wobec sprawcy występkę określonego w art.178a§ 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Tymczasem w przypadku oskarżonego A. G. brak takich szczególnie uzasadnionych przesłanek. Jest on doświadczonego życiowo człowiekiem, a mimo to znajdując się w stanie znacznej nietrzeźwości użył pojazdu jedynie po to, by zakupić papierosy.

Sąd orzekł również na podstawie art. 42 § 3 kk dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym nie znajdując żadnego wyjątkowego wypadku uzasadnionego szczególnymi okolicznościami, by odstąpić od tego rozstrzygnięcia. Wymiar tego środka karnego dostosowano do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego. Orzeczenie zakazu w tym wymiarze ma zapobiec ponownemu popełnieniu przez oskarżonego występkę tego typu oraz oddziaływać na niego represyjnie i dyscyplinująco. Oskarżony winien zostać wyeliminowany z grona uczestników ruchu drogowego jako osoba stwarzająca zagrożenie dla jego bezpieczeństwa, niepoprawna, nie wyciągająca żadnych wniosków z poprzednich wyroków. Dopiero po upływie dziesięciu lat wykonywania tego zakazu, sąd będzie mógł skorzystać z możliwości przewidzianych w art. 182a kkw i orzec o dalszym wykonywaniu tego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów niewyposażonych w blokadę alkoholową, pod warunkiem że postawa, właściwości i warunki osobiste skazanego oraz zachowanie w okresie wykonywania środka karnego będą uzasadniały przekonanie, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę nie zagraża bezpieczeństwu w komunikacji.

Na podstawie art. 43a§2 kk zasądzono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 złotych, tytułem świadczenia pieniężnego, co stanowi konsekwencję uznania oskarżonego za winnego czynu z art. 178a§ 1 i 4 kk..

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono w oparciu o art. 626§1 kpk w zw. z art. 627 kpk uznając, iż uiszczenie przez oskarżonego kosztów sądowych nie byłoby zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową - oskarżony ma bowiem stały dochód miesięczny, zgromadził spory majątek.